

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el. Kilenc esetben Kiváló Dolgozó, két esetben Bányászati Munkaszász, a Munka Érdemrend bronz és ezüst fokozatai, Kiváló Újító arany fokozat, Április Negyedike Érdemrend, Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst, arany és gyémánt fokozat, a minisztertanács Kiváló Munkáért oklevél kitüntetettje.

Az OMBKE tagja, a Soltz Vilmos emlékérmek tulajdonosa. A BKL Bányászat szerkesztőbizottságának tagja volt.

Németh Mihály okl. bányamérnök

Oklevélének megszerzése után pályáját a Középdunántúli Szénbányáknál Padragon kezdte.

1954-ben a Dudari Bányaüzemhez került, ahol 1967-ig bányamesterként, aknavezetőként, majd főmérnökként dolgozott. 1967-től 1977-ig a tröszt műszaki osztályán csoportvezető főmérnök, 1979-ig a vállalat főmérnöke, 1981-ig vezérigazgató-helyettese lett. A veszprémi és várpalotai bányák összevonása után termelési igazgató volt 1982. augusztus 27-ig, amikor nyugdíjazását kérte.

Munkáját az igényesség jellemezte. Nevéhez fűződik a Löbbe-féle szengyalu üzembe helyezése, a nagykiterjedésű vékony telepek művelésbe vonása. Nagy műszaki feladat volt az 1961. évi padragi vízbetörés lokalizálása, a termelés újraindítása.

A műszaki osztályon a műszaki, a biztonsági és a szervezési tevékenységek elemzése volt a feladata. Ennek keretében végezte el a robbantástechnikát érintő elemzéseket, amelyekről Tatabányán tartott előadást és vizsgálta a különböző típusú biztosító szerkezeteket és berendezéseket, amelyeket Miskolcon ismertetett.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el. Kétszeres Kiváló Bányász, megkapta a Bányászati Munkaszász kitüntetést, a Bányászati Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst, arany fokozatát, a Munka Érdemrend bronz fokozatát, a Kiváló Munkáért kitüntetést.

Piedl Endre okl. bányamérnök

A világháborúban frontszolgálat után szovjet hadifogságba került, melyet a donyecki szénbányákban töltött le. Hazatérése után 1949-ben kezdte tanulmányait. Előtte vājarként a dudari szénbányában dolgozott. Oklevélének megszerzése után 1953-tól 1958-ig a Dorogi Szénbányák Csolnok I. aknájának mérnöke volt. Megszerzett szénbányászati tapasztalatait 1958-tól a bauxitbányaszatban kamatoztatta.

1985-ig, nyugdíjazásáig a Bakonyi Bauxitbánya Vállalat nyírádi üzemének vezetője és a műszaki osztály osztályvezető-helyettese volt.

Szenvedélyesen kutatta a Tapolca alatti barlangrendszert, a Tavas-barlang egyik legjobb ismerője és feltárója.

Munkásságáért két alkalommal Kiváló Bányász oklevéllel és a Bányász Szolgálati Érdemérem arany fokozatával tüntették ki.

Az OMBKE tagja, a Soltz Vilmos emlékérmek tulajdonosa.